

[Korsgaard.]

tænker paa at optage et Laan paa 65 Mill. Kr., men i hvilken Mønt? For ikke at gøre Sagen mere kompliceret vil jeg gaa ud fra, at det enten bliver i Dollars eller Sterling, og begge Møntsorter ligger 20 pCt. højere end normal dansk Kurs. Hvis vi nu ser paa de Statslaan, vi har, vil man se, at trods det, at den danske Krone f. Eks. i Forhold til Guld er gaaet ned til det halve, bliver vi ved at opføre vor Gæld efter Guldparitet, altsaa efter Omstændighederne til det halve, og hvis den skulde indfries lige i Øjeblikket i Forhold til Sterling, skulde Kronebeløbet naturligvis, hvis det skulde svare til den nuværende Værdi mellem Sterling og dansk Krone, sættes 20 pCt. højere. Nu kan jeg meget vel forstaa, at der i hvert Tilfælde ligger en vis regnskabsmæssig Berettigelse i at opføre Beløbene, som man gør, paa Grund af, at de nu engang er kommet til at staa saadan i Statsregnskabet. Jeg sætter nu, at man optager et Laan paa 65 Mill. Kr. og derfor faar et tilsvarende Sterlingbeløb, saa spørger jeg: vil man da opføre Sterlingkroner i samme Forhold som det, hvori man opfører dem nu, eller vil man gøre det rigtige og opføre dem i det Forhold, hvori Laanet i givet Fald udbringes? Hvis man nemlig vil det sidste, altsaa opføre dem i det rigtige Forhold, kommer man naturligvis til 65 Mill. Kr. som det Beløb, man har faaet; men vil man opføre dem i det Forhold, hvori man ellers opfører Sterling i Forhold til Kroner, saa maa jeg sige, at skønt man optager et Statslaan paa 65 Mill. Kr., skal det i Regnskabet optages til 65 Mill. Kr. minus 20 pCt., altsaa det skal figurere i Statsregnskabet, som om det var rundt regnet 50 Mill. Kr., skønt enhver, der sidder her i Rigsdagen, vil vide, at det i Virkeligheden var 65 Mill. Kr. Jeg synes, dette Spørgsmaal har en vis Interesse, jeg har fremdraget det i Finansudvalget, men jeg vil ikke sige, jeg fik noget meget klart Svar, og jeg føler mig heller ikke sikker paa, at jeg faar det her. Men man skal jo i det hele taget aldrig regne med at faa Svar paa ret meget af det, man spørger om her i Tinget, ret beset er det maaske heller ikke derfor, man spørger — men det faar imidlertid være en Sag for sig. Men jeg vil altsaa i hvert Fald gennem disse Udtalelser vise, at der i Virkeligheden her kommer en regnskabsmæssigt set ganske morsom Situation frem.

Tilbage bliver, som sagt, Lovforslagets egentlige Realitet, som Det konservative Parti efter Omstændighederne ikke har noget at indvende imod. Og saa bliver jo i

sidste Instans Spørgsmaalet: Hvorledes da stemme? Naturligvis maa jeg anbefale mine Meningsfæller — i videre Forstand, hvis der skulde findes nogen uden for mit Parti, der er af samme Opfattelse som jeg, at Rigsdagen ikke skal delegere sin Myndighed væk uden at have stor Sikkerhed for, at den Kreds, der faar Bemyndigelsen, ogsaa er et ganske sikkert Udtryk for, at der bag ved de paagældende staar et Fler-tal i begge Rigsdagen Ting — at stemme for Ændringsforslaget. Jeg haaber, der er nogen uden for mit Parti, der giver Tilslutning hertil, men jeg regner ikke sikkert med, at det bliver vedtaget, og for det Tilfældes Skyld, at det ikke skulde blive vedtaget, og for ikke atter at skulle tage Ordet ved Sagens Overgang fra anden til tredje Behandling, skal jeg anbefale, at man ved tredje Behandling afholder sig fra at stemme som Udtryk for, at man paa den ene Side ikke synes om det formelle, og som Udtryk for, at man paa den anden Side er gunstigt stemt over for det reelle. Det kan man efter min Mening praktisk talt kun give Udtryk for ved ikke at stemme, en Tilstandsform, som jeg i øvrigt ikke under alle Omstændigheder just finder er den heldigste.

Hartel: Jeg savner fra den tidligere Behandling af denne Sag i dette Ting en Udtalelse fra den højtærede Finansminister om, hvorledes han saa paa vor Henstilling om at optage det paagældende Laan indenrigsk og ikke i Udlandet, og jeg vil ved denne Lejlighed afæske den højtærede Finansminister et endeligt Svar paa dette Spørgsmaal, idet vi ser med overvejende Betænkelse paa en fortsat Gældsstiftelse i Udlandet paa et Tidspunkt, da det i Forvejen er vanskeligt at fremskaffe fremmed Valuta af den Grund, at Handelsforholdene mere og mere udvikler sig i Retning af lige for lige. Naar vi desuden i Forvejen staar med en Manko paa 140 Mill. Kr. aarlig paa Handelsbalancen, vil det skabe et Afhængighedsforhold, som i det lange Løb kan blive utaaleligt. Derfor vil jeg gerne have Svar paa mit Spørgsmaal. I øvrigt kan jeg under Henvisning til de principielle Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Pürschel anstillede ved Sagens første Behandling her, tiltræde det af de Konservative stillede Ændringsforslag, som jeg skal anbefale mine Meningsfæller at stemme for.

Hans Hansen (Rørby): Til de af mig som Mindretal i Finansudvalget fremsatte Bemærkninger skal jeg her yderligere